

باید نحوه‌ی حیات دنیایی خود را نیز با تعریف منطقی مدیریت کنیم

شماره پرسش: ۱۵۳۲۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۲/۲۹ ۰۲:۲۷:۲۴

متن پرسش

سلام حاج آقا: به مدتی که حالت روحی دارم هر چه که میشه ناخودآگاه و غیرارادی آرزوی مرگ می کنم. مثلاً کسی رو ببینم گناه میکنه، آرزوی مرگ می کنم، کسی رو ببینم که عارفه، آرزوی مرگ می کنم. عظمت آسمون رو که ببینم آرزوی مرگ می کنم. همسرم حرفی بزنه، آرزوی مرگ می کنم. در کل در هر حالی ناخودآگاه این تقاضا از خداوند، تمام وجودم رو ناخودآگاه میگیره. این نشونه چیه؟ میشه گفت که روحم از بدنم تقریباً منصرف شده؟ دیگه هیچی برام مهم نیس. نظرتون چیه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به این که به ما فرموده‌اند: «إِعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَأَنَّكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَاعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا» (مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۶). باید نحوه‌ی حیات دنیایی خود را نیز با تعریف منطقی مدیریت کنیم و بستر زندگی دنیایی را به زیباترین شکل، محل ابعاد شخصیت همه‌جانبه‌ی خود قرار دهیم، تا حجاب بین ما و حقیقت به مرور برطرف شود و انس با حضرت حق در کنار ارتباط با سایرین برای ما شکوفا گردد. موفق باشید